U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera, v právní věci žalobců: **a) J. V.**, **b) V. F.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské náměstí 1, Brno, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186/552/2010, a ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 9. 2010, čj. 29 A 86/2010 - 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-186/552/2010, zamítl odvolání žalobkyně J. V. proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov ze dne 31. 5. 2010, kterým bylo rozhodnuto o její námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu pro katastrální území Vranovice nad Svratkou. Rozhodnutím ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010, žalovaný zamítl odvolání žalobce V. F. proti rozhodnutí téhož správního orgánu I. stupně ze dne 24. 5. 2010, jímž bylo rozhodnuto o jeho námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu pro katastrální území Vranovice nad Svratkou.

Obě rozhodnutí žalovaného napadli žalobci žalobou u Krajského soudu v Brně. Krajský soud vyloučil usnesením ze dne 16. 9. 2010, čj. 29 A 86/2010 - 17, žalobu v části týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2010, sp. zn. ZKI-O-185/551/2010, k samostatnému řízení a projednání.

Usnesení krajského soudu napadli oba žalobci (stěžovatelé) kasační stížností. Namítli, že žalobu proti oběma rozhodnutím je potřeba projednat společně. Sporné pozemky, u kterých se stěžovatelé domáhají opravy výměr, vznikly dělením pozemků, jejichž vlastníky byli prarodiče stěžovatelů. Věci spolu proto souvisí.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení.

Usnesení o vyloučení rozhodnutí k samostatnému projednání je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 14. 7. 2004, čj. 2 Afs 3/2003 - 46, a ze dne 25. 1. 2010, čj. 5 Afs 63/2009 - 98, usnesení ze dne 27. 6. 2008, čj. 5 Ans 6/2007 - 56, a ze dne 30. 4. 2009, čj. 7 Afs 26/2009 - 57) usnesením, jímž se upravuje vedení řízení. Kasační stížnost proti němu je tedy nepřípustná. Soud, který vede řízení, jím dává na vědomí, že se rozhodl žalobu proti každému rozhodnutí projednat samostatně. Důvodem takového postupu zpravidla bývá vyšší počet účastníků řízení nebo více správních rozhodnutí napadených společnou žalobou. I z důvodu přehlednosti následně vydaného soudního rozhodnutí je soud oprávněn posoudit, zda je vhodnější projednávat podané žaloby společně nebo přistoupit k vyloučení některé věci k samostatnému projednání. Rozhodnutím o vyloučení věci k samostatnému projednání se nepředjímá rozhodnutí ve věci samé. I nadále žalobu projedná zákonný soudce, jemuž byla věc přidělena podle rozvrhu práce.

Při rozhodování, zda lze podanou kasační stížnost věcně projednat, musel Nejvyšší správní soud nejprve posoudit, zda je kasační stížnost proti rozhodnutí o vyloučení věci k samostatnému projednání přípustná. Navíc přesto poznamenává, že shledal i další důvody, které by vedly k odmítnutí kasační stížnosti.

Kasační stížnost stěžovatele byla podána opožděně. Kasační stížnost musí být podle § 106 odst. 2 s.ř.s. podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí. Lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovateli bylo usnesení krajského soudu doručeno v pátek 24. 9. 2010. Poslední den lhůty připadl na pátek 8. 10. 2010. Kasační stížnost však byla podána osobně u krajského soudu dne 11. 10. 2010, tedy opožděně.

Kasační stížnost stěžovatelky byla sice podána včas, neboť napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 29. 9. 2010, stěžovatelka však přes výzvu krajského soudu nedoplnila náležitosti kasační stížnosti. Krajský soud stěžovatelku usnesením ze dne 14. 10. 2010 vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce odstranila vyjmenované nedostatky kasační stížnosti. Současně ji poučil, že pokud výzvě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě ani později kasační stížnost nedoplnila.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. února 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu